

KJAK

Pínliga flaggdagsferð løgmans

GUNNVØR BALLE

Tingvinna
fyri Tjóðveldi

Tað finnast ikki orð fyri hvussu pínlig flaggdagsferð løgmans til London er. Og fullkomiliga óskiljandi er tað, at landsins leiðari ikki eigur so frætt av gefúhl, at hann ikki istaðin heldir seg langt burtur. Havandi í huga, at

hann júst hevur gjørt av, at stongja sendistovuna í einum av heimsins størstu og týðningarmestu høvuðsstaðum. Heldur áttu vit at sett okkum visjónir og mál um at víðka og útbyggja samstarvið við Stóra Bretland.

Nei, hann velur heldur,

ambráður, at bjóða til veitslu! Og henda veitsla - sum í veruleikanum er eitt ervi - skal haldast inni undir skjúrtufaldinum á donsku sendikvinnuni, har føroyingar í London kanska sleppa innum. Um tey alto hava minst til at tekna seg, so tey fáa eina innbjóðing. Merkið skal hátíðarhaldast, og spennandi verður at sjá um tað blánar í einum horni í stovuni, har Dannebrog og danska skjaldramerkið sjálvsagt eiga heiðurspláss. Vit kunnu íhvussu er vera viss um at tað rodnar.

Er onki mark fyri undirbrotligheitini og manglandi pli-kensluni hjá okkara fremsta leiðara?

Eg skilji hetta ikki, men kanska finst ein frágreiðing. Tað hevði sœmt seg, um lögmaður gevur Føroya fólki eina grundgeving, ið kann kasta ljós á endamálið við ferðini?

Eg øvundi ikki støðuna hjá røðuskrivandi embætisfólkinum, sum helst kýtir seg fyri at pynta uppá og rættvísgera tann absurda sjónleikin, sum gestirnir verða vitni til.

Heldur átti landsstýrið at satsa stórt uppá Bretland. Fyrst og fremst við at tora at stuðla eini flogrutu til London minst tvær ferðir um vikuna í eitt 3-5 ára skeið, fyri at leggja lunnar undir at hendan ruta við

tíðini kann hvíla í sær sjálvum. Og í øðrum lagi við at víðka sendistovuna við at skipa eina útflutningsstovu. Útflutningsstovan skal hjálpa og vegleiða føroyska vinnulívinum at knýta røttu sambondini, so Føroyar kann fáa handilsligt gagn av hesum veldiga marknaði. Fyri ikki at tala um síðuvinningar av øllum hugsandi slagi innan mentan, ítrótt, útbúgving og á mongum øðrum økjum.

Um vit tordu at satsa uppá at styrkja samband og samvinnu við Stóra Bretland, er ivaleyst, at serliga ferðavinnan hevði upplivað eitt kvantum-lop. Við regluligum ferðasambandi hevði tað eisini verðið gjørligt

at pendla millum heimstað í Føroyum og arbeiði í London ella øvugt. Hetta hevði verið eitt stig á leiðini til fólkaøkstur, tí á henda hátt fáa vit knýtt føroyingar, ið eru búsitandi og lesandi í Stóra Bretlandi tættari til føroyska samfelagið.

Bara hugflogið setir mörk fyri øllum vakstrarmøguleikunum, ið liggja í styrktum sambandi við Bretland. Men samgongan velur heldur at vinda Merkið í stong fyri at hátíðarhalda, at vit pakka saman og avbyrgja okkum frá umheiminum. Congratulations, well done.

Kvett ikki Merkið, harra lögmaður!

BJØRT SAMUELSEN

Tingvinna
fyri Tjóðveldi

Flaggdagur er, og Merkið er vundið húnarhátt. “Har ið merkini veittra, veittri eisini mítt; tað ber kvøðu frá landi mínum fagurt og frítt” yrkti skaldið mæta, og vit syngja av insta hjarta. Men undir vakra sanginum skurrar ófrættakent lag. Tí ímeðan vit øll savnast um Merkið, er lögmaður farin at kvetta føroyska flaggið á sendistovu Føroya í Stóra Bretlandi.

Vit hoyra varðar rapa, so hvørt, sum samgongan tekur hornasteinarnar undan tí sjálvbjargni, ættarlið við tógvið stríð hava bygt upp.

Samhaldsfesti verður umbýtt við sjálvsøkni. Sjálvbjargni við sterkari leinkjur til Danmarkar. Og fremstimaður samgongurnar heldur flaggdagsrøðu heima hjá donsku sendikvinnuni. Í

London, har føroyska flaggið ikki longur skal vindast á stong.

Dýrgoldin sparing

Sendistova Føroya í Stóra Bretlandi, sum røkir sambandið við Ongland, Skotland, Wales, Norðurírland og Írland, verður stongd. Endamál? At spara 500 túsund krónur í 2014, eina millión í 2015, og nøkur smáoyru afturat seinni! Hvussu kunnu samgongulimirnir í Fólka flokkinum, Miðflokkinum og Sjálvstýris(!) flokkinum, sum hava hollan meiriluta í samgonguni, góðtaka slíka ørsku? Fyri hesa minimalu lötusparing í køkskassanum hjá lögmanni og figgjarmálaráðharranum, missa vit eitt heilt týðandi amboð at byggja upp sambandið við ein risamarknað,

sum er okkara næsti granni.

Heldur enn at niðurleggja sendistovu Føroya í Stóra Bretlandi, átti hon at verið uppraðfest. Sjálvandi. Við fólki, sum hava drúgvar royndir úr vinnulívi og gjarna eisini politikki, sum kunnu knýta røttu sambondini, og byggja út samstarvið innan ferðavinnuna, oljvinnuna, fiskivinnuna, mentanarliga og ikki minst í mun til útbúgvingarmøguleikar hjá okkara ungu.

Eyðsýndu móguleikarnir

Vit tosa um ein marknað, sum telur fleiri enn 60 milliónir fólk, og sum eisini hevur fast tunnilssamband við restina av Evropa. Vit innflyta í dag

10 ferðir so nógvur vørur úr Danmark, sum úr Stóra Bretlandi, hóast tað er millum 30 og 40 % dýrari at keypa vørurnar í Danmark. Og vit tosa um eitt landaøki, sum hevur alt at bjóða í mun til útbúgvingar- og vinnumøguleikar.

Júst av hesi orsök legði undirritaða vegna Tjóðveldi fram løgtingsmál 153/2011 – uppskot til samtyktar um at útbyggja handils- og ferðasambandið við Stóra Bretland. Málið verður í lötuni viðgjørt í Uttanlandsnevndini.

Eingin ivi er um, at ein øktur samhandil við bretska meginlandið kundi givið

grundarlag fyri flogleið alt árið til ein av heimsins fremstu høvuðsstøðum, London, umframt til oljubýin Aberdeen og skotska høvuðsstaðin og figgjarmiðdepilin, Edinburg.

Men, í staðin fyri at seta ferð á seglini, verða tey repað, og sendistovan niðurløgd. Uttan annað endamál enn at spara nøkur fá oyru. Slíkt visjónsloysi breiðir myrkar skuggar yvir várið.

Flaggdagurin minnir okkum á, at einki kemur av ongum. Hvørt einasta fet á sjálvbjargnisleið krevur

stremban og kostar knoss. Men, tað gevur altíð fleirfalt aftur. Tí má lögmaður ikki sleppa at kvetta Merkið í Stóra Bretlandi!

Á flaggdegnum 2012

